

Ministerstvo zdravotnictví ČR rozhodlo o zmírnění Korona COVID-19 karantény kvůli “falešně pozitivním testům”. Stejný problém s “falešně pozitivními testy” které pomáhají vytvářet falešné Covid statistiky, však zjistilo i mnoho jiných zemí!

- CZ24 News | 12. července 2020

ČESKO: Ministerstvo zdravotnictví v pátek rozhodlo, že k ukončení izolace bezpříznakových osob nově nebude potřeba negativní test na covid-19. Podle epidemiologa a vedoucího pracovní skupiny pro rozvolňování opatření Rastislava Maďara je totiž řada lidí falešně pozitivních. „Rekordmankou je paní, která byla pozitivní osmnáctkrát,“ říká.

Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo, že u bezpříznakových pacientů nově nebude nutný negativní test na koronavirus. Čtrnáct dnů po zjištění nákazy pro tyto lidi izolace skončí. Co k takovému rozhodnutí vedlo?

Máme k dispozici výsledky poměrně velkých studií z různých zemí, třeba z Tchaj-wanu, Singapuru nebo i Německa. Z nich vyplývá, že pravděpodobnost, že bude pacient dva týdny po prvních příznacích nebo po pozitivním PCR testu infekční, když nemá žádné klinické příznaky, je prakticky nulová. A to přesto, že má pozitivní takzvaný PCR test.

Nevycházíme přitom jen ze zahraničních studií, ale i ze zjištění kolegů z českých laboratoří. Ti apelovali na ministerstvo zdravotnictví, aby zvážilo nový algoritmus testování ve vztahu k izolaci a karanténě. Je na tom tedy shoda i u domácích odborníků. Navíc se v tomto smyslu mění i doporučení mezinárodních odborných autorit.

Čím to je, že jsou někteří pacienti falešně pozitivní?

PCR test funguje tak, že detekuje fragmenty genetické informace viru. Ten buď je, nebo není životaschopný, to už ale PCR test neukáže. Když virus životaschopný není, pacient už nepředstavuje riziko nákazy a jeho izolace se prodlužovat nemusí.

Opatření má tedy vést k tomu, aby někdo nebyl zbytečně v izolaci.

Ano, lidé by neměli být zbytečně a opakovaně podrobováni vyšetřením. Rekordmankou je paní, která byla pozitivní osmnáctkrát. Je přitom prakticky vyloučené, aby byla po takové době infekční. Přesto musí zůstat v izolaci. Je to obrovský zásah do osobního i profesního života člověka. Přináší to s sebou velký stres. Přitom kdyby se udělala kultivace viru, velmi pravděpodobně by se ukázalo, že u ní PCR test nezachycuje životaschopnou formu viru. Není tak infekční.

Kvůli tomu se nám hrozně natahovala doba „léčby“ u lidí, kteří neměli žádné příznaky. Byli stále vedeni jako nemocní, přitom nikdy de facto nemocní nebyli. Pouze byli na prvním PCR testu pozitivní a potom se u nich, řekněme, střídaly pozitivní výsledky s negativními. Podmínkou ukončení izolace totiž byly hned dva negativní PCR testy. Ale to neznamená, že po takové době je daný člověk stále infekční. Pouze má tato metoda testování limity a z hlediska infekčnosti je člověk falešně pozitivní.

Jak je vůbec pravděpodobné, že je člověk po takové době infekční?

Pravděpodobnost, že je bezpříznakový člověk infekční čtrnáct dní po prvním pozitivním testu, je extrémně nízká, dalo by se říct nulová. Zdůrazňuji, že se jedná o osoby úplně bez příznaků nebo s mírnými potížemi, které vymizí alespoň 4 dny před koncem izolace.

Například autoři ze zemí, které jsem už jmenoval, zjistili, že největší šance nakazit někoho je dva až tři dny před prvními příznaky. Dále v době jejich nástupu a další týden až maximálně 10 dní.

S časem nakažlivost bezpříznakových případů prudce klesá. Některé studie nezachytily u pozitivně testovaného životaschopný virus už osm dní po zjištění nákazy. Podle jiných studií nebylo možné zachytit životaschopný, a tedy infekční virus, od jedenáctého dne od prvních příznaků. A to i přes to, že PCR testy byly stále pozitivní.

Ze strany ministerstva zdravotnictví jde tedy o snahu reflektovat tyto nové poznatky. Navíc se u spousty lidí střídají pozitivní a negativní testy, což samozřejmě nedává logiku. Vždyť jsou tito lidé stále doma a nepřicházejí s nikým do kontaktu. Potom se neúměrně prodlužuje doba karantény nebo izolace. Je třeba myslet rovněž na to, že falešně pozitivní PCR testy způsobují i finanční škodu. Nejen, že to způsobí psychickou a fyzickou újmu člověku, který je zbytečně dlouhou dobu v izolaci, současně mu také stát platí nemocenskou. Také se zbytečně dělají další a další testy. Když děláte osmnáctkrát zbytečně test, který stojí 1 500 korun, není to levná záležitost.

Dalo by se tedy u takových případů zjišťovat, jakou formu viru test zachytil?

Je možné kultivace na médiích, ale to trvá jeden až dva týdny. I když stojí polovinu toho, co PCR testy, stálo by to velké množství času. Kvůli omezené laboratorní kapacitě to není plošně aplikovatelná metoda.

Je nějaká šance, že člověk, kterému takto izolace skončí, bude i tak infekční?

Jedna z prvních věcí, které vás učí v rámci studia na medicíně, je, že nic neplatí na sto procent. Ale je to vysoce nepravděpodobné a přínosy tohoto rozhodnutí vysoce převyšují takovouto případnou nejistotu.

Epidemiolog Rastislav Maďar byl hostem pořadu Rozstřel:

https://vod.idnes.cz/a/2005/11/VF200511_132816_flv_middle_vov.mp4